

[Aksel Larsen.]

den oprindelige bevilling på 2 mill. kr. stort set kun er en ajourføring, når man tager hensyn til den prisstigning, der har fundet sted siden 1952.

Ja, med disse bemærkninger vil jeg naturligvis antyde, at mit parti ikke alene ikke har noget imod ministerens forslag om ændring af loven, om oprettelse af statens almindelige videnskabsfond, således at der stilles et større beløb til rådighed, men at vi er overordentlig velvilligt indstillet over for det, dog på den måde, at vi er i tvivl om, hvorvidt den foreslåede forhøjelse er tilstrækkelig.

Jeg behøver ikke at sige så forfærdelig mange ord for at begrunde denne tvivl. Jeg tror, at staten gennem årene, og det gælder tiden før krigen og tiden efter krigen, har ofret alt for lidt på videnskaben herhjemme, og jeg anser det for et uhyre stort fremskridt, at vi i 1952 fik oprettet det almindelige videnskabsfond. Selv om fondets bestyrelse, der måske består af beskedne mennesker, synes, at de kan klare sig enten med de 2 mill. kr. eller med 2½ mill. kr. årligt, er jeg af den opfattelse, at det ikke mindst med henblik på de opgaver, der skal løses af vort land i den kommende tid, kunne være nødvendigt at stille større midler til rådighed. Når jeg skal begrunde det, kan jeg klare det ved at tillade mig at citere, hvad den højtærede minister sagde i sin fremsættelsestale (sp. 2380) efter at have gjort opmærksom på, at hvis man ville ajourføre efter pristallet, skulle rådighedsbeløbet sættes op med 325 000 kr. Ministeren sagde:

„Men en sådan forhøjelse vil — som det også er fremhævet i bemærkningerne til lovforslaget — ikke være tilstrækkelig til at gengive fondet den betydning for videnskaben i Danmark, som det har haft i sine første leveår.“

Jeg tillader mig at afbryde og understrege, at en sådan forhøjelse på 325 000 kr. ikke vil være i stand til at gengive fondet den betydning for videnskaben i Danmark, som det har haft i sine første leveår. Så kan man nok være i tvivl om, hvorvidt fondet kan få gengivet den betydning, det har haft i sine første leveår, derved, at man lægger yderligere 175 000 kr. til, hvortil kommer, at det vel ikke blot drejer

sig om at gengive fondet den betydning for videnskaben i Danmark, som det har haft i sine første leveår, men at forøge betydningen.

Jeg læser videre af, hvad den højtærede minister sagde i sin fremsættelsestale:

„Dette hænger sammen med, at udviklingen har ført med sig, at forskningen i stigende grad må tage opgaver op, som kræver stort og kostbart apparatur. Det gælder især inden for naturvidenskaberne, lægevidenskaben og veterinær- og jordbrugsvidenskaberne. Det er en given sag, at denne tendens vil fortsætte med at gøre sig gældende; og for at vi ikke skal sakke agterud i forhold til de andre vesteuropæiske kulturlande, som det er naturligt at sammenligne med, må vi tage hensyn hertil.“

Det er ministerens begrundelse for lovforslaget om forøgelse af bevillingen, men det forekommer mig, at denne begrundelse mere end indicerer, at en forhøjelse fra 2 mill. kr. til 2½ mill. kr. årlig er for lidt, og at det i hvert fald bør overvejes, om ikke staten bør stille et større beløb til rådighed.

Jeg plejer ikke at stille forslag om udvalgsbehandling af lovforslag, navnlig af den grund, at mit parti ikke kommer ind i udvalgene og altså ikke har store chancer for i udvalgene at komme til at indvirke på lovforslagenes udformning og videre skæbne. Jeg vil imidlertid i denne sag slutte mig til de opfordringer, der allerede er fremkommet, om, at denne sag bliver underkastet en udvalgsbehandling, således at man i udvalget kan forhandle med ministeren om disse spørgsmål, men ikke blot med ministeren og ikke blot med videnskabsfondets bestyrelse på syv medlemmer. Jeg mener, der må være mulighed for, at udvalget som repræsentant for den bevillende lovgivningsmagt kunne få lejlighed til, hvis de forskellige videnskabsgrene skulle have ønske om det, at forhandle med disse om de opgaver, der foreligger, og hvad der kræves, for at de kan løses, således at udvalget gennem disse forhandlinger bedre kan danne sig et skøn over, hvorvidt det her foreslåede vil være tilstrækkeligt for blot den nærmeste årrække, eller hvorvidt det vil være rimeligt allerede nu at skride til en forhøjelse.